

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/97/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114010621
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114010621.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 23. júla 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného

D. D.
nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom W. č. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS
Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/32/2014-15 zo dňa 09.06.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

D. D. vykonáva trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/159/2011 zo dňa 12.01.2012 pre prečin krádeže v štádiu pokusu formou spolupáchateľstva podľa § 14, § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), b) Tr. zák. vo výmere 23 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Predpokladané ukončenie výkonu trestu je dňa 21.01.2015.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 2Pp/32/2014-15 zo dňa 09.06.2014 bol návrh odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods.1, 2 Tr. zák. zamietnutý. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odsúdený sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že tvrdenie súdu prvého stupňa v tom, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nebude viesť riadny život sa zakladá len na domnienkach. Býva u rodičov, s prácou nemá problém a v ústave si počas výkonu trestu plnil všetky povinnosti. Bol preto doporučený na podmienenečné prepustenie. Žiadal, aby krajský súd opätovne prehodnotil rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Keďže sťažnosť bola podaná včas a osobou oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je zákonné a správne. V dôvodoch uznesenia sa súd podrobne zaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, ktoré ho viedli k zamietajúcejmu rozhodnutiu a tieto si aj krajský súd v celom rozsahu osvojil. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., môže súd odsúdeného podmienenečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, pri rozhodovaní o podmienenečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu

odsúdený trest vykonáva. Zo spisového materiálu, ale najmä z hodnotenia na odsúdeného vyplynulo, že tento svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody a postojom k trestnej činnosti prejavuje snahu po zmene svojho doterajšieho spôsobu života. Na druhej strane však resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania. Záverom sa konštatuje, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča sa podmiennečné prepustenie s dohľadom. Krajský súd pri skúmaní podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody sa nestotožnil s jeho námietkami. Aj krajský súd má dôvodné pochybnosti, pokiaľ výkon trestu u odsúdeného iba čiastočne plní svoj účel, či tento účel bude dosiahnutý aj jeho podmiennečným prepustením z výkonu trestu. Na prevýchovu odsúdeného už totiž v minulosti bolo pôsobené aj výkonom trestu odňatia slobody a napriek tomu sa opätovne dopustil trestnej činnosti. Pokiaľ teda samotný výkon trestu odňatia slobody v minulosti sa na osobu odsúdeného minul svojim výchovným účinkom, krajský súd má dôvodné pochybnosti, či bude jeho prevýchova dovŕšená inštitútom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. V tomto smere podľa názoru krajského súdu osoba obvineného nedáva žiadne záruky, že by účel trestu spočívajúci v prevýchove odsúdeného mohol byť dosiahnutý aj na slobode jeho podmiennečným prepustením. Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil s dôvodmi napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a tieto si v celom rozsahu osvojil.

Vychádzajúc z uvedených skutočností dospel potom krajský súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná a túto potom v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.